

Kitab Daniel - Nomer Tujuh Puluh Salapan

Ngungkabna Pambalékan Taun 1888: Pangajaran ti Generasi Kadua Adventisme Laodikea

Jeff Pippenger
2024-02-12

Generasi kadua Adventisme Laodikea sumping dina taun 1888, sarta éta generasi sacara simbolis diwakilan dina Yehezkiel pasal dalapan, minangka kakejian anu kadua, anu diwakilan ku “rohangan-rohangan gambaranana.”

Ku kituna kuring asup tuluy ningali; jeung lah, sagala rupa sato nu ngarayap, jeung sato-sato najis anu matak jijik, jeung sagala brahala ti kulawarga Israél, kagambar dina témbok sabudeureunana. Jeung di hareupeun éta nangtung tujuh puluh urang kolot ti kulawarga Israél, sarta di tengah-tengah maranéhna nangtung Yaazanya putra Syafan, unggal-unggal jalma nyekel pedupaan dina leungeunna; sarta haseup menyan anu kandel naék ka luhur. Tuluy Anjeunna ngandika ka kuring, “Anak manusa, naha maneh geus ningali naon anu dipigawé ku para kokolot ti kulawarga Israél dina poék, unggal jalma dina kamar gambaranna sorangan? sabab maranéhna nyebut, ‘PANGERAN teu ningali ka urang; PANGERAN geus ninggalkeun bumi.’” Ezekiel 8:10–12.

Kamar-kamar gambaran éta ngalambangkeun rusiah-rusiah jahat anu aya dina jero hate jalma-jalma anu digambarkeun minangka para kolot baheula, sarta maranéhna geus mawa éta kajahatan anu sarua lain ngan ukur kana kamar-kamar pikiran maranéhna, tapi ogé kana kamar-kamar tempat suci Allah.

Ulah dahar roti ti jalma anu panonna jahat, sarta ulah ngahayang kana kadaharanana anu ngeunah-ngeunah; sabab sakumaha manehna mikir dina haténa, kitu ayana manehna: “Dahar jeung nginum,” pokna ka anjeun; tapi haténa henteu jeung anjeun. Siloka 23:6, 7.

Kajahatan kamar-kamar gambaran ditulis boh dina témbok Bait Allah boh dina témbok pikiran jalma-jalma kolot. Kamar-kamar rusiah gambaran dina kajijikan anu kadua dina Yeheskiel pasal dalapan ngalambangkeun generasi kadua Adventisme Laodikea, sarta tina opat kajijikan éta, kajijikan anu kadua nyokot waktu leuwih loba pikeun nekenkeun hiji pamberontakan korporat, sanajan kaopat kajijikan éta dipidangkeun minangka hal-hal anu dipigawé ku jalma-jalma anu saestuna kedah jadi pangreksa umat.

“Tanda kasalametan parantos dipasihkeun ka jalma-jalma anu ‘ngahuleng jeung ceurik ku sabab sagala kalakuan keji anu dipigawé.’ Ayeuna malaikat pati maju, digambarkeun dina titingalian Yehezkiel ku jalma-jalma anu mawa pakarang pangmeuncitan, ka maranéhna dipasihkeun parentah kieu: ‘Paehan tumpes nu kolot jeung nu ngora, boh mojang-mojang, boh barudak leutik, jeung awéwé-awéwé; tapi ulah ngadeukeutan ka saha waé anu aya tandana; jeung mimitian ti tempat suci Kami.’ Kitu saur nabi: ‘Maranéhna mimiti ti para kokolot anu aya di hareupeun Bait.’ Yehezkiel 9:1–6. Karya pangancuran dimimitian di antara jalma-jalma

anu geus ngaku jadi pangreksa rohani rahayat. Para pangjaga palsu anu kahiji murag. Teu aya anu dikanyaah atawa diasihan. Lalaki, awéwé, mojang-mojang, jeung barudak leutik binasa babarengan.” The Great Controversy, 656.

Pemberontakan anu nandaan datangna generasi kadua sacara husus patali jeung kapamingpinan Adventisme Laodisia, sakumaha kanyataanana kalakonan dina pasamoan General Conference taun 1888 di Minneapolis. Ieu dilambangkeun ku ungkara “kolot-kolot ti kulawarga Israil” sarta ogé ku “tujuh puluh urang lalaki.” Tujuh puluh kokolot anu pakait jeung pagawean Musa, jeung golongan kadua murid-murid Yesus diwangun ku tujuh puluh urang lalaki. “Tujuh puluh” ngalambangkeun kapamingpinan, kitu deui “anu kolot-kolot.” Kajijian kadua merenahkeun tekenan tambahan kana kapamingpinan, sarta ku kituna éta netelakeun tekenan yén kajijian téh pakait jeung hiji pemberontakan korporat ti pihak kapamingpinan.

Di tengah-tengah tujuh puluh orang tua baheula nangtung “Yaazanya bin Safan.” Ngaran “Yaazanya” hartina “kadéngé ku Allah”, sarta anjeunna ngawakilan hiji kapamingpinan anu murtad dina mangsa anu sarua nalika Allah keur nyarita, sabab anjeunna ngadéngé Allah, tapi nampik ngadéngékeun, lantaran anjeunna ngaku yén Allah geus ninggalkeun umat-Na, jeung yén Allah henteu ningali naon anu lumangsung di kamar-kamar rusiah. Yaazanya téh “putra Safan,” sarta ngaran “Safan” hartina “nyumputkeun”. Kaayaan generasi kadua ngawakilan pambarontakan kapamingpinan anu murtad dina mangsa anu sarua nalika Allah keur nyarita, sarta maranéhna yakin yén Allah henteu ningali atawa paduli kana lampah maranéhna.

Nyi White nyatet yén anjeunna dipintonkeun paguneman para pamingpin Adventisme Laodikea salila General Conference taun 1888. Dina General Conference taun 1888, Allah mintonkeun ka Nyi White rapat-rapat para pamingpin anu maranéhna ngayakeun sorangan nalika maranéhna nyangka yén Allah henteu ngadangu. Di dinya, dina karusiahan kamar-kamar maranéhna, maranéhna nyarita goréng ngalawan Nyi White, putrana, jeung para Sepuh Jones jeung Waggoner. Maranéhna percaya yén maranéhna bisa nyarita kalawan bébas, sabab Allah moal bisa ningali maranéhna di rohangan pribadi maranéhna, tapi Allah mintonkeun paguneman-paguneman éta pisan ka nabi awéwé éta. Maranéhna aya dina hiji rapat korporat, sarta nurutkeun ilham maranéhna keur ngadangu amanat hujan panungtungan, tapi maranéhna nampik pikeun ngadangu.

Naon anu geus ngahasilkeun hiji kapamingpinan anu némbongkeun pambrontakan anu kitu kabukana dina taun 1888, nepi ka Sister White ngabandingkeunana jeung pambrontakan Korah, Datan, jeung Abiram?

“Lamun anjeun dipaparin pencerahan ku Roh Suci, anjeun bakal ningali sakabéh kajahatan di Minneapolis sakumaha ayana, sakumaha Allah ningali kana éta. Lamun kuring moal kungsi ningali anjeun deui di dunya ieu, sing yakin yén kuring ngahampura ka anjeun kana kasedihan, kasangsaraan, jeung beban jiwa anu ku anjeun ditumpangkeun ka kuring tanpa alesan naon waé. Tapi demi jiwa anjeun, demi Anjeunna anu geus pupus pikeun anjeun, kuring hayang supaya anjeun ningali jeung ngaku kasalahan-kasalahan anjeun. Anjeun enya-nya ngahiji jeung jalma-jalma anu ngalawan Roh Allah. Anjeun geus boga sakabéh bukti anu anjeun perelukeun yén Gusti keur damel ngaliwatan Sadérék Jones jeung Waggoner; tapi anjeun henteu narima éta caang; jeung sanggeus parasaan anu dipiara, kecap-kecap anu diucapkeun

ngalawan bebeneran, anjeun henteu ngarasa siap pikeun ngaku yén anjeun geus ngalakukeun salah, yén lalaki-lalaki ieu mawa hiji amanat ti Allah, sarta yén anjeun geus nganggap enteng boh amanat boh para pangutusna.

“Can kungsi acan sim kuring ningali di antara umat urang aya kapuasan diri anu sakitu pageuhna jeung kahoream narima sarta ngakuan caang sakumaha anu katémbong di Minneapolis. Kaula parantos dipintonkeun yén taya saurang ogé tina rombongan anu miara sumanget anu katémbong dina pasamoan éta bakal deui boga caang anu écés pikeun ngabédakeun kumaha mulya bebeneran anu dikirim ka maranéhna ti sawarga, nepi ka maranéhna ngarendahkeun kasombonganana sarta ngaku yén maranéhna lain digerakkeun ku Roh Allah, tapi yén pikiran jeung haténa pinuh ku prasangka. Gusti miharep sumping ngadeukeutan ka maranéhna, ngaberkahan maranéhna sarta nyageurkeun maranéhna tina kamurtadanana, tapi maranéhna henteu kersa ngadéngé. Maranéhna digerakkeun ku sumanget anu sarua anu ngailhaman Korah, Datan, jeung Abiram. Jalma-jalma Israél éta geus pageuh tékadna pikeun nolak sagala bukti anu bakal ngabuktikeun yén maranéhna salah, sarta maranéhna terus baé neraskeun lampah kaceuceubanana nepi ka loba anu katarik ngajauhan pikeun ngahiji jeung maranéhna.”

“Saha ari ieu teh? Lain anu lemah, lain anu bodo, lain anu tacan katarangan. Dina éta pemberontakan aya dua ratus lima puluh pamingpin anu kawentar di pasamoan, jalma-jalma anu boga ngaran. Naon kasaksian maranéhna? ‘Sakumna jamaah teh suci, masing-masingna, jeung PANGERAN aya di antara maranéhna: ku sabab eta, naha maraneh ngangkat diri sorangan saluhureun jamaah PANGERAN?’ [Numbers 16:3]. Nalika Korah jeung para pangiringna binasa ku panghukuman Allah, rahayat anu geus dipapag ku maranéhna henteu ningali panangan PANGERAN dina mujijat ieu. Sakumna jamaah isukna nuduh Musa jeung Harun, ‘Maraneh geus maehan umat PANGERAN’ [Verse 41], sarta pagebug aya dina jamaah, jeung leuwih ti opat belas rebu jalma binasa.”

“Waktu kuring ngarencanakeun rék ninggalkeun Minneapolis, malaikat PANGERAN nangtung di gigir kuring sarta nyarios: ‘Ulah kitu; Allah boga pagawean pikeun anjeun laksanakeun di ieu tempat. Jalma-jalma téh keur ngalakonan deui pambarontakan Korah, Datan, jeung Abiram. Kami geus nempatkeun anjeun dina kalungguhan anjeun anu saestuna, anu ku maranéhna anu henteu aya dina caang moal diaku; maranéhna moal nguping kana kasaksian anjeun; tapi Kami bakal nyarengan anjeun; kurnia jeung kakawasaan Kami bakal ngadukung anjeun. Lain anjeun anu keur dipopohokeun ku maranéhna, tapi para utusan jeung amanat anu Kami kirimkeun ka umat Kami. Maranéhna geus némbongkeun hina kana firman PANGERAN. Sétan geus ngabutakeun panon maranéhna jeung nyasarkeun pangadilan maranéhna; sarta iwal lamun unggal jiwa tobat tina dosa maranéhna ieu, nyaéta kamandirian anu teu disucikeun anu keur ngahina Roh Allah, maranéhna bakal leumpang dina poek. Kami bakal mindahkeun kaki dian tina tempatna kajaba maranéhna tobat jeung barobah, supaya Kami nyageurkeun maranéhna. Maranéhna geus ngapoekkeun paningal rohani maranéhna. Maranéhna henteu miharep supaya Allah némbongkeun Roh-Na jeung kakawasaan-Na; sabab maranéhna miboga roh olok-olok jeung geuleuh kana firman Kami. Kagampangan, kalalaworakeun, banyol, jeung guyon dipraktékkeun unggal poé. Maranéhna can masangkeun haté maranéhna pikeun neangan Kami. Maranéhna leumpang dina seuneu hasil sulutan

sorangan, jeung iwal maranéhna tobat maranéhna bakal ngagolér dina kasusah. Kieu timbalan PANGERAN: Nangtunglah dina pos kawajiban anjeun; sabab Kami nyarengan anjeun, sarta moal ninggalkeun anjeun atawa ngantepkeun anjeun nyorangan.' Kecap-kecap ieu ti Allah henteu ku kuring wani dipopohokeun.”

“Cahaya geus mancorong di Battle Creek dina sinar-sinar anu écés tur caang; tapi saha ti antara maranéhna anu nyekel bagian dina pasamoan di Minneapolis geus datang ka éta cahaya sarta narima banda-banda beunghar tina bebeneran anu ku Gusti dikirimkeun ka maranéhna ti sawarga? Saha anu geus leumpang saléngkah-saléngkah jeung Pamingpin, nyaéta Yesus Kristus? Saha anu geus ngalakukeun pangakuan anu lengkep ngeunaan sumangetna anu salah arah, kabutaanna, kacurigaanna jeung sangka goréngna, panolakanana kana bebeneran? Henteu aya saurang ogé; jeung ku sabab lila pisan maranéhna ngalalaworakeun pikeun ngakuan éta cahaya, cahaya téh geus ninggalkeun maranéhna jauh di tukang; maranéhna henteu tumuwuh dina rahmat jeung dina pangaweruh ngeunaan Kristus Yesus, Gusti urang. Maranéhna geus gagal narima rahmat anu diperlukeun anu saéstuna bisa dipibanda ku maranéhna, sarta anu tangtu bakal ngajadikeun maranéhna jalma-jalma anu kuat dina pangalaman kaagamaan.”

“Kalungguhan anu dicandak di Minneapolis téh katempo minangka panghalang anu taya katarajangna, anu dina darajat gedé ngurung maranéhna babarengan jeung para nu ragu-ragu, para nu nanya-nanya, jeung para nu nampik bebeneran sarta kakawasaan Allah. Lamun krisis séjén datang, maranéhna anu geus lila nolak bukti anu numpuk kana bukti bakal diuji deui dina perkara-perkara tempat maranéhna gagal kalawan kacida écésna, sarta bakal hese pikeun maranéhna narima anu asalna ti Allah jeung nampik anu asalna ti kakawasaan gelap. Ku sabab éta, hiji-hijina jalan anu aman pikeun maranéhna nyaéta leumpang dina handap asor, ngalempengkeun jalan pikeun sukuna, supaya anu lumpuh ulah disasabkeun kaluar tina jalan. Kacida ngabédakeunana saha anu jadi babaturan urang, naha jeung jalma-jalma anu leumpang jeung Allah sarta anu percaya jeung ngandel ka Mantenna, atawa jeung jalma-jalma anu nuturkeun hikmahna sorangan anu disangka bener, leumpang dina percikan seuneu anu maranéhna sorangan hurungkeun.”

“Wanci, pangaping, jeung tanaga anu diperlukeun pikeun ngalawan pangaruh jalma-jalma anu geus digawé ngalawan bebeneran geus jadi karugian anu pikasieuneun; sabab urang bisa waé geus sababaraha taun leuwih maju dina pangaweruh rohani; jeung loba pisan jiwa bisa waé geus ditambahkeun kana garéja lamun jalma-jalma anu sakuduna leumpang dina cahaya nuluykeun pikeun wanoh ka Gusti, supaya maranéhna nyaho yén kaluarna Mantenna geus disiapkeun saperti isuk-isuk. Tapi lamun tanaga anu kacida lobana kudu dipaké pas di jero garéja pikeun ngalawan pangaruh para pagawé anu geus nangtung saperti témbok granit ngalawan bebeneran anu dikirimkeun ku Allah ka umat-Na, dunya ditinggalkeun dina kaayaan poék anu sabanding.”

“Gusti ngandung harti yén para paningal kudu gugah sarta ku sora anu ngahiji ngedalkeun hiji pesen anu teges, ngagelarkeun tarompet kalayan sora anu tangtu, supaya sakumna umat buru-buru nyorang ka pos kawajibanana sarta ngalaksanakeun bagianna dina pagawean anu agung. Mangka cahaya anu kuat tur écés ti malaikat anu séjén éta, anu turun ti sawarga kalayan

kakawasaan anu gede, tangtu geus ngeusian bumi ku kamulyaanana. Urang geus katukang mangtaun-taun; sarta maranéhna anu nangtung dina kabutaan sarta ngahalangan kamajuan pesen éta pisan anu ku Gusti dipikahoyong supaya indit ti pasamoan Minneapolis lir lampu anu hurung, maranéhna perlu ngarendahkeun haténa di payuneun Gusti sarta ningali jeung ngartos kumaha pagawean éta geus kahalangan ku kabutaan pikiran jeung karasana haté maranéhna.” Manuscript Releases, jilid 14, 107–111.

Naon ari anu geus ngahasilkeun hiji kapamingpinan anu nembongkeun pambarontakan anu kacida kabukana dina taun 1888, nepi ka Sister White ngabandingkeunana jeung pambarontakan Korah, Datan, jeung Abiram? Jawabanana, tangtu baé, ayana dina pambarontakan taun 1863, anu nyiapkeun jalan pikeun naon anu dipidangkeun ka Ezekiel minangka kajahatan-kajahatan anu leuwih gedé deui. Nolak “tujuh kali,” tina Imamat dua puluh genep, sarta ngawanohkeun hiji bagan palsu, bakal ngahasilkeun kabutuhan pikeun ngajaga anu palsu ti taun 1863. Ku kituna, Miller bakal nyaksian permata-permatana paburencay sarta katutupan ku runtah jeung permata-permata palsu jeung koin-koin palsu. Paribasa dunya nyebut, “sajarah ditulis ku nu meunang.”

Sanajan saéstuna lain para nu meunang, maranéhna anu mingpin gereja Adventis Laodikea geus ngaluangkeun waktu jeung tanaga pikeun ngawangun hiji narasi sajarah anu ngajaga jeung ngadukung pemberontakan anu beuki nambahan sapanjang opat turunan, dina usaha pikeun nempatkeun éta pemberontakan dina hiji cahaya anu jauh tina sajarah sabenerna anu kacatet ku malaikat-malaikat sawarga. Révisi sajarah mangrupa hiji ciri has para Yesuit ti Garéja Katolik, sarta révisionisme sajarah geus jadi dagangan utama para sajarawan Adventis Laodikea. Naon anu ditulis kiwari ku “sajarawan” Adventis Laodikea ngeunaan sidang General Conference Minneapolis téh hiji conto klasik tina révisionisme sajarah.

Bisa jadi aya sawatara jalma nu ngalawan ti pasamoan éta anu ahirna tobat, nanging iwal tina aturan henteu ngabatalkeun aturan éta. Sadérék White diparéntahkeun supaya tetep cicing sarta nyatet éta pasamoan, sabab pemberontakan Korah, Datan, jeung Abiram keur diulang deui. Pikeun para ahli sajarah Advent nyusun kasaksian éta dumasar kana naha amanat ngeunaan kabeneran ku iman dipikaharti atawa henteu dipikaharti; ditampik atawa henteu ditampik, atawa saterusna ditarima, hartina nyingkahan kasaksian anu diilhamkeun ngeunaan hiji pemberontakan anu dilambangkeun ku Korah, Datan, jeung Abiram.

Di antara tilu jalmi pemberontak éta, saha anu ku catetan Musa dipintonkeun engké tobat sarta ditampi deui kana kapamingpinan babarengan jeung Musa?

“Korha, roh nu mingpin dina ieu gerakan, nya éta saurang urang Lewi, ti kulawarga Kohat, sarta dulur sapupu Musa; anjeunna jalma anu boga kamampuhan jeung pangaruh. Sanajan geus ditetepkeun pikeun ngalayanan di Kemah Tepangan, anjeunna jadi teu sugema kana kalungguhanana sarta ngahayangkeun kamulyaan kalungguhan imam. Panglimpahan jabatan kaimaman ka Harun jeung ka kulawargana, anu baheulana turun ka anak cikal ti unggal kulawarga, geus nimbulkeun rasa sirik jeung kateuwaregan, sarta salila sawatara waktu Korha sacara nyamuni nentang kakawasaan Musa jeung Harun, sanajan anjeunna can wani ngalakukeun tindakan pemberontakan anu kabuka. Ahirna anjeunna nyusun rarancang anu wani pikeun ngaruntuhkeun boh kakawasaan sipil boh kakawasaan agama. Anjeunna henteu

kakurangan jalma-jalma anu simpati ka anjeunna. Deukeut ka kemah-kemah Korha jeung urang Kohat, di sisi kidul Kemah Tepangan, aya tempat pasanggrahan kaom Rubin, sarta kemah Datan jeung Abiram, dua pamingpin ti kaom ieu, aya deukeut jeung kemah Korha. Para pamingpin ieu kalayan gampang milu kana rancangan-rancangan ambisiusna. Ku sabab maranéhna turunan ti putra cikal Yakub, maranéhna ngaku yén kakawasaan sipil téh jadi hak maranéhna, sarta maranéhna mutuskeun pikeun ngabagi jeung Korha kahormatan-kahormatan kaimaman.”

Kaayaan rarasaan di antara rahayat ngadukung kana rancangan Korah. Dina paitna kuciwa maranéhna, karaguan maranéhna baheula, timburu, jeung kabencian geus balik deui, sarta deuih keluhan-keluhan maranéhna ditujukeun ka pamingpin maranéhna anu sabar. Urang Israil terus-terusan kaleungitan paningal kana kanyataan yén maranéhna aya dina pituduh Ilahi. Maranéhna poho yén Malaikat perjangjian téh pamingpin maranéhna anu teu katingali, yén, kasamaran ku tihang mega, ayana Kristus mingpin di hareupeun maranéhna, sarta yén ti Anjeunna Musa narima sagala parentahna.

“Maranéhna teu daék tunduk kana putusan anu matak pikasieuneun yén maranéhna kudu sakabéhna paéh di gurun keusik, ku sabab éta maranéhna gampang pisan nyekel unggal dalih pikeun yakin yén lain Allah, tapi Musa, anu mingpin maranéhna jeung anu geus ngucapkeun hukuman maranéhna. Sagala usaha anu panghadéna ti jalma anu panglemah lembutna di bumi teu sanggup ngabendung kalalawanan umat ieu; jeung sanajan tanda-tanda tina kaambekan Allah ku lantaran kakeukeuh jahat maranéhna baheula masih kénéh aya di hareupeun maranéhna dina barisan-barisan anu pegat jeung jumlah-jumlah anu leungit, maranéhna henteu nganyahokeun éta pangajaran kana haténa. Sakali deui maranéhna dikalahkeun ku cocoba.” Patriarchs and Prophets, 395, 396.

Adventisme Laodikea mimiti dina taun 1856, sarta dina taun 1863 eta jadi gereja Adventis Laodikea anu kadaptar sacara hukum. Sakumaha geus dipedar saméméhna dina tulisan-tulisan anu kaliwat, teu aya kasaksian anu diilhamkeun yén Laodikea kantos disalametkeun. Eta moal bisa disalametkeun iwal lamun tobat tina kaayaanana, sarta narima pangalaman anu dilambangkeun ku Filadelfia. Laodikea nyaéta hiji umat anu dihukum, ku cara dimuntahkeun kaluar tina sungut Gusti. Salaku gereja Laodikea, ilham netelakeun yén gereja éta geus ditakdirkeun pikeun ngumbara di padang gurun sakumaha Israil baheula.

Saha ti para pamangkang Israil baheula anu ngalanglang di padang gurun salila opat puluh taun tuluy asup ka Tanah Perjangjian? Teu aya saurang ogé, sarta pangumbara maranéhna ngalambangkeun pangumbaraan Israil modéren.

Pangbarontakan Korah, Datan, jeung Abiram (anu ngalambangkeun pangbarontakan taun 1888), dumasar kana kahayang maranéhna anu teu daék narima hukuman ka umat nu netepkeun yén maranéhna kudu ngumbara salila opat puluh taun di tanah gurun. Pangbarontakan taun 1888 dumasar kana panolakan para pamingpin kana pangandika anu nangtukeun yén maranéhna téh Laodikea sarta netepkeun yén maranéhna kudu ngumbara mangtaun-taun deui di tanah gurun ku sabab katidaktaatan maranéhna.

“Pesen anu dipasihkeun ka urang ku A. T. Jones jeung E. J. Waggoner nyaéta pesen Allah ka garéja Laodikea, sarta cilaka pikeun saha waé anu ngaku percaya kana bebeneran, tapi can ngagambarkeun ka batur sinar-sinar anu dipasihkeun ku Allah.” The 1888 Materials, 1053.

Jalma-jalma baheula, anu kuduna jadi pangreksa umat dina taun 1888, percaya yén maranéhna “beunghar sarta geus nambahan ku harta banda”. Urang baris nalungtik naon anu nyababkeun kaayaan ieu saméméh taun 1888, dina artikel salajengna.

“Jiwaku kacida sedihna ningali kumaha gancangna sawatara jalma anu geus narima cahaya jeung bebeneran, tuluy narima pangdaya Iblis, sarta kabita ku kasucian palsu. Lamun jalma-jalma nyimpang tina patokan-patokan anu geus ditetepkeun ku Gusti sangkan urang ngartos kana kalungguhan urang sakumaha geus ditandaan dina nubuat, maranéhna keur indit ka mana maranéhna sorangan teu nyaho.”

“Kuring nanya naha pambrontakan anu sajati kungsi bisa diubaran. Pelajarilah dina Patriarchs and Prophets ngeunaan pambrontakan Korah, Datan, jeung Abiram. Pambrontakan ieu ngalantarankeun sumebarna, ngawengku leuwih ti dua urang. Ieu dipingpin ku dua ratus lima puluh pangéran jamaah, jalma-jalma anu kawentar. Sebut pambrontakan ku ngaranana anu sabenerna, jeung murtad ku ngaranana anu sabenerna, tuluy timbangkeun yén pangalaman umat Allah baheula kalayan sagala rupa ciri anu matak dipikawalahan téh geus dicatet kalawan satia supaya asup kana sajarah. Kitab Suci nyatakeun, ‘These things ... are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come.’ Jeung lamun lalaki jeung awéwé anu miboga pangaweruh kana bebeneran téh geus kacida jauhna pisah ti Pamingpin Agung maranéhna nepi ka maranéhna narima pamingpin agung murtad sarta nyebut anjeunna Kristus Kaadilan Urang, éta téh lantaran maranéhna can neuleuman jero pisan tambang-tambang bebeneran. Maranéhna teu sanggup ngabédakeun bijih anu mulya jeung bahan anu hina.”

“Baca panginget-panginget anu kacida lobana nu dipaparinkeun dina Firman Allah ngeunaan nabi-nabi palsu anu bakal datang mawa ajaran-ajaran sesatna, sarta lamun mungkin bakal nipu pisan jalma-jalma pilihan. Ku ayana ieu pangling-ngeling, naha gareja henteu ngabédakeun anu palsu jeung anu sajati? Jalma-jalma anu ku cara naon baé geus kasasabkeun ku hal ieu kudu ngarendahkeun diri payuneun Allah, sarta tobat kalawan sajati, sabab maranéhna kacida gampangna kabawa kana kasasaran. Maranéhna henteu ngabédakeun sora Angon anu sajati jeung sora jelema asing. Mangka sakur anu kitu kudu nalungtik deui ieu bab tina pangalaman maranéhna.”

Salila leuwih ti satengah abad Allah parantos maparin caang ka umat-Na ngaliwatan kasaksian-kasaksian Roh-Na. Sanggeus sakitu lilana, naha ayeuna disésakeun ka sababaraha jelema jeung pamajikanana pikeun ngaleungitkeun kasasaran sakabéh garéja jalma-jalma anu percaya, ku nyatakeun yén Nyonya White téh saurang panipu jeung pangabohong? “Ku buahna maranéh bakal nyaho ka maranéhna.”

“Jalma-jalma anu tiasa teu maliré kana sagala bukti anu parantos dipasihkeun ku Allah ka maranéhna, sarta ngarobah éta berkah jadi kutuk, kudu ngageter ku sieun kana kasalametan jiwa maranéhna sorangan. Kandil maranéhna bakal dipiceun tina tempatna iwal lamun maranéhna tobat. Gusti parantos dihina. Panji bebeneran, nyaéta amanat malaikat kahiji,

kadua, jeung katilu, parantos diantep ngaguluyur dina lebu. Lamun para pangawal diantep nyasabkeun rahayat ku cara kieu, Allah bakal nahan sababaraha jiwa supaya tanggung jawab ku lantaran kurangna kateuleuman anu seukeut pikeun manggihan rupa dahareun naon anu keur dipasihkeun ka kawanan-Na.”

“Murtad geus kajadian, sarta Gusti geus ngidinan perkara-perkara anu kieu mekar baheula pikeun nembongkeun sabaraha gampang umat-Na kasasarkeun lamun maranéhna gumantung kana kecap-kecap manusa tibatan nalungtik Kitab Suci ku sorangan, sakumaha anu dipigawé ku urang Berea anu mulya, pikeun ningali naha ieu perkara téh enya kitu. Jeung Gusti geus ngidinan perkara-perkara saperti kieu kajadian supaya panginget-panginget bisa dipasihkeun yén perkara-perkara saperti kitu bakal lumangsung.

“Pangbarontak jeung murtad aya dina hawa pisan anu ku urang diseuseup. Urang bakal kapangaruhan ku éta kajaba lamun ku iman urang ngagantungkeun jiwa urang anu taya daya ka Kristus. Lamun manusa ayeuna kitu gampangna kasasab, kumaha maranéhna bakal tetep nangtung nalika Sétan bakal nyaru jadi Kristus, sarta ngayakeun mujijat-mujijat? Saha anu moal kagoyah ku kasalahgambaranana dina waktu éta—ngaku-ngaku jadi Kristus padahal éta ngan Sétan anu nyokot pribadi Kristus, sarta saolah-olah ngalakonan padamelan-padamelan Kristus? Naon anu bakal nahan umat Allah supaya teu mikeun kasatiaanana ka kristus-kristus palsu? ‘Ulah nuturkeun maranéhna.’”

“Doktrin-doktrin kudu kaharti kalayan écés. Jalma-jalma anu ditarima pikeun ngawawarkeun bebeneran kudu pageuh kaangker; ku kituna kapal maranéhna bakal tahan nyanghareupan badai jeung topan, sabab angker éta nyekel maranéhna kalayan pageuh. Tipu daya bakal beuki nambahan, sarta urang kudu nyebut pambarontakan ku ngaranna anu saéstuna. Urang kudu nangtung bari maké sakabéh pakarang perang. Dina pasalia ieu urang lain ngan ukur nyanghareupan manusa, tapi pamingpin-pamingpin jeung kakawasaan-kakawasaan. Urang tarung lain ngalawan daging jeung getih. Mugi Epesus 6:10–18 dibaca kalayan taliti jeung pinuh ku pangaruh di gereja-gereja urang.” Notebook Leaflets, 57, 58.